

PRO AFRICA

Forme de ajutor: Adopție

Hrană: zilnică/săptămânală

Alte forme: burse, biciclete, capre, pui.

Cont: RO45RNCB0032046500640033

Pentru detalii:

0755307951 (Damaris Oprețoiu)

Versetul săptămânii

„Omul face multe planuri în inima lui, dar hotărârea Domnului, aceea se împlinește.” (*Proverbe 19:21*)

Vă așteptăm la:

Rugăciune și Studiu Biblic

Miercuri 20.02.2019

Titlul lecției: Imperativul sfințeniei (1 Tesaloniceni 4:1-8)

(Dacă ai probleme vino să ne rugăm împreună, dacă nu ai, vino totuși să ne spui cum ai reușit să scapi de ele!)

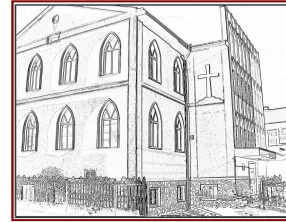
Serviciile Bisericii

Duminică	10:00-12:00	<i>Închinare de dimineață</i>
	18:00-20:00	<i>Închinare de seară</i>
Miercuri	18:00-20:00	<i>Rugăciune și Studiu Biblic</i>
Joi	19:00-20:30	<i>Întâlnire de Tineret</i>

Datele de contact ale Bisericii SION din Sibiu:

Biserica Creștină Baptistă SION
Str. Verzăriei Nr. 2
www.bisericabaptistasion.ro

VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG!

Biserica Creștină Baptistă Sion din Sibiu

"Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos."

(1 Tesaloniceni 5:23)

Buletin Duminical nr. 7

17.02.2019

Duminică dimineața

10:00-12:00 Serviciu divin

Duminică seara

18:00– 20:00 Serviciu divin

Planuri cu ochii spre cer

Când Dumnezeu îți sucește planurile, întotdeauna o face spre binele tău, iar când Dumnezeu îți spune să faci ce trebuie acolo unde te-a așezat El, să fii mai mult decât sigur că rezultatul va fi unul mareț.

Ca oameni, avem anumite aspirații, anumite idealuri pe care le vrem îndeplinite într-o anumită perioadă de timp. Suntem diferiți și fiecare în parte are sau a avut un anumit vis sau poate chiar mai multe. Însă uneori se întâmplă ca Dumnezeu să îți schimbe drumul. De când eram mică, am fost pasionată de plecări, de călătorii. Voiam să văd cu ochii mei, să pun și eu mâna, să aud cu urechea mea ceea ce alții afirmă. Voiam să adun multe, multe amintiri și cu cât am crescut, cu atât acest dor s-a intensificat. Nu de puține ori m-am pierdut de părinți în goana căutărilor mele, rămânând cu capul în nori și rătăcită în mintea mea de copil cu prea multe întrebări. De atunci nu s-au schimbat prea multe la mine din acest aspect. Între timp, îmi făcusem planuri, știam unde voiam să ajung, ce să fac și pe unde să îmi trasez drumul. Desenam fiecare detaliu, știam ce culori se potrivesc pe pânza mea, aveam propriul procedeu de a mânui pensulele. Însă Dumnezeu s-a hotărât să adauge o nouă culoare în opera mea. Și nu mă așteptam la nuanța aceea. Nu puteam pleca. Nu puteam face călătoriile mult visate. De multe ori m-am întrebat de ce, spunându-I lui Dumnezeu în rugăciuni cât de mult îmi dolesc.

Însă nuanța aleasă de El nu s-a șters. Era tot acolo. Între timp, s-au adăugat alte culori. Priveam cum Dumnezeu conturează altceva și eu numai mă uitam și speram să își schimbe gândirea. Dar nu a făcut-o.

Însă nuanța aleasă de El nu s-a șters. Era tot acolo. Între timp, s-au adăugat alte culori. Priveam cum Dumnezeu conturează altceva și eu numai mă uitam și speram să îmi schimb gândirea. Dar nu a făcut-o.

Și atunci m-am întrebat de ce nu pot face ceva. De ce alții au putut și eu nu. De ce unora le-a deschis ușa dorită și la mine le închisese, rând pe rând, pe toate. Am plâns. M-am enervat. Mă gândeam de ce am fost condamnată să trăiesc cu un asemenea dor în inimă și să nu pot face nimic. Însă cu timpul, am înțeles.

Am întâlnit oameni cu care trebuia să mă întâlnesc. Oameni minunați. Oameni care aveau nevoie de mine. Aveau nevoie de lumina izvorâtă de Dumnezeu. De o vorbă caldă, de o încurajare, doar de un zâmbet. Uneori mă întrebam ce caut aici, de ce sunt aici. Și am aflat că e nevoie de mine unde sunt. Cu toate că sunt momente în care îmi doresc să nu fi fost așa, privesc la cei din jur și zâmbesc.

Poate ești ca mine. Te aflu în același punct. Îți pui întrebări și te gândești dacă lui Dumnezeu Îi pasă de ce ai vrea tu. Eu îți spun că da. El știe cum m-a creat pe mine. Zăpăcită, cu mintea în aer, cu un mare dor de ducă. Cu un dor de a scrie din inimile oamenilor, pentru oameni. Știe cum sunt, știe cu cine are de-a face. Și sigur zâmbeste, ba chiar râde. Pentru că, în același timp, e nevoie să îmi încep povestea din acest colț, nu din altă parte. E nevoie să fac ceea ce mi-a fost dat din punctul acesta. Uneori nu îmi place. Dar știi că la final merită. Și într-o zi, voi face ce mi-am propus. Știu din ce sunt făcută. Țărână amestecată cu pulbere de soare și cer.

Așa și tu. Dumnezeu te-a pus acolo cu un scop. Ți-a închis ușa cu un motiv. Ți-a sucit planul pentru ceva mai bun. Mai profund. Privește în urmă și caută clipele în care întâlnirea cuiva cu tine a schimbat situația. Iar la final, vei vedea că viața ta pictată de Dumnezeu este cu adevărat o operă de artă.

Autor: Maurizia Nicoară

De ce ne legăm noi, oamenii, inima?

De palpabil: de lucruri, de bani. De ceea ce deținem. Credem că dacă îl punem pe *a avea* înaintea lui *a fi* suntem cineva. Ne legăm de conturile din bancă. De grosimea portofelului. De cilindrul bolidului. Ne rezemăm viața într-un credit bancar. *Mamona!* Nu-i diabolică în sine, dar iubirea ei este... Și totul poate să dispară într-un incendiu sau într-un accident. Într-o clipă...

De oameni. Începem cu părinții în adolescență. Până *tragem* tot ce putem de la ei. Consumăm resurse în casa părintească până la 30 de ani. Fugim după prieteni, reali și virtuali. Apoi ne legăm de un partener de *căznicie* crezând că vom cădea în butoiul fericirii. Ca Diogene. Atárnăm de cunoștințe care să ne pună *o vorbă bună* peste tot... Mai târziu, ne legăm pensia de nepoți. Însă, la un moment dat, rămânem singuri-singurei...

De o activitate. Poate fi munca, afacerea sau *bișnițul*. Excesul nu face bine nimănui,

nicicând. Valabil și cu serviciul. Prea mulți dedică astăzi totul muncii. Timp, pasiune și energie. Tot! Familia trebuie să se mulțumească cu firmiturile... Mulți câștigă posturi de conducere, dar își pierd copiii. Se înalță pe *scara* ierarhică, dar ai lor se adâncesc în ei înșiși. Își construiesc case, dar își distrug caminul. La proxima concediere, intră în depresie...

De plăcere. Hobby-uri, concedii, shopping. De tot ce poate să ne aducă satisfacție. Hedonistă. Ca oameni, suntem singurele ființe care nu se satură niciodată. Nu, nu ni s-a dilatat stomacul. Nu ni s-a mărit cavitatea bucală. Nu avem mai multă poftă de mâncare. Nu pentru asta muncim mai mult! Ci pentru că a crescut numărul dorințelor! Dar, cu cât ne împlinim dorințele, apar altele. Mai puternice. Mai strigătoare. Mai de dorit. Ca fructul interzis din Eden. Căutăm împlinirea lor cu orice preț! Devenim niște drogați hedoniști. Până nu mai simțim nicio plăcere, niciodată...

Ne legăm inima de nimicuri. De pleavă. De tot ce nu rămâne *după noi* când plecăm de pe acest pământ. Lucrurile trec, oamenii se schimbă, corporațiile pică și dorințele nu le vei satisface niciodată! Iar tu rămâi cu inima. Goală-goluță.

Leagă-ți inima de cer! De Creator, de Cel care poate să aibă cu adevărat grijă de ea...

Când L-ai căutat ultima oară?

Când L-ai căutat ultima oară?

Să nu aștepți nimic, nici să nu ceri,
Să taci în rugăciune...Doar să sperii
Văzând în El a slăvilor comoară,
Să lași deoparte vorbe și păneri.

În închinarea sufletului tău
Să mulțumești pentru ce n-ai putut
Pentru răspunsuri care te-au durut,
Pentru cuptorul care l-ai văzut un rău
Și te-a lăsat în bezna fricii mut.

Când L-ai căutat doar să-L privești?

Pironele din palmile zdrobite
Tăcerea Lui, coastele rănite
Îngenuncheat de dor să-I mulțumești
În sărutări, să speli mâinile sfinte!

Să îl dorești pe El, nimic mai mult
Nici binecuvântări, nici propășire
Să stai în fața Lui prins de iubire
Să rupi al îndoielilor tumult
Având mereu un gând de proslăvire.